

ע"פ 5206/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5206/16

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופטת י' וילנר

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
מיום 23.05.2016 בתפ"ח 15587-09-14 שניתן על
ידי כבוד השופטים ש' דותן, מ' לוי וי' לוי

תאריך הישיבה:

ח' בשבט התשע"ח (24.01.2018)

בשם המערער:

עו"ד טל ענר

בשם המשיבה:

עו"ד מירי קולומבוס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על רכיב עונש מאסר בפועל בן עשר שנים, שהוטל על המערער בגין ביצוע שלוש עבירות מין וגניבה.

על פי כתב האישום שבו הורשע המערער, במהלך אחד מימי הקיץ, בשעה 21:00 לערך, הלכה הנפגעת - בת שבע עשרה שנה - בפארק עם חבריה. החבורה שתתה לשכרה. בסמוך לשעה 22:20 נפרדה הנפגעת מחבריה והלכה לעבר הקיוסק בעודה שרויה בגילופין. המערער, כבן עשרים וחמש, הבחין שהיא מתנדנדת מצד לצד. הוא הציע לה עזרה אך היא סירבה. המערער הוביל אותה לעבר אתר בניה, שם החדיר את איבר מינו לפיה. היא דחפה את המערער וכתוצאה מכך נהדפה לאחור באופן שראשה נחבט במשטח בטון. בגין כך הורשע המערער בעבירה של מעשה סדום (בנסיבות אינוס), בנסיבות של מצב המונע מהנפגעת להסכים מרצונה החופשי.

בהמשך שכב המערער על המתלוננת, חיך את גופו בגופה והחדיר אצבע לאיבר מינה. בשל כך הורשע בעבירה של אינוס בנסיבות מחמירות. לאחר מכן גנב המערער מכשיר טלפון שהיה בבעלות המתלוננת. הוא עזב אותה במצב זה ושב אל חבריו. לאחר מכן שב לאתר הבניה. במהלך הזמן שבו עזב המערער את המתלוננת היא נותרה שרויה באתר הבניה, מתבוססת בקיאה בעודה מעורפלת לחלוטין. המערער ניקה את הקיא מפניה, הפשיל את מכנסיה ואת תחתוניה וניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בגין מעשה זה הורשע המערער בעבירה של ניסיון אינוס בנסיבות מחמירות.

2. עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער הוא אכן לתקופה ארוכה. ואולם, המערער התייחס לנפגעת כאל חפץ לשם מילוי תאוותיו, תוך ניצול גילה ומצבה. אין זה מלאכה קלה לכמת עונש ביחס לסיפור כזה. ועדיין, המדיניות דורשת כי בית המשפט ישקול מקרה מקרה על פי נסיבותיו, תוך בחינה השוואתית למקרים נוספים כדי לשמור על עקרון ההלימה והמידתיות.

ענייננו כולל בתוכו מאפיינים רבים ומצטברים של חומרה: גילה של הנפגעת - קטינה - ומצבה; מספר העבירות שבוצעו; רמת חומרתן; והעובדה שהמערער חזר למקום ביצוע הפשע וביצע את זממו פעם נוספת. בית המשפט חייב להגן על החברה, על בנותיה ובניה. אין להשלים עם מצב שבו צעיר שהלך בפארק בשעות הערב ושתה משקה אלכוהולי יוצא נפגע מעבירת מין משולשת. הפגיעה אינה רק בזמן המעשה אלא אף לאחריו. לא רק פגיעה בגוף אלא גם בנפש. הנפגעת כתבה מכתב שהוגש בדיון שנערך בפנינו, בו תיארה כיצד הסיוט של אותו לילה מר מלווה אותה, מפחיד אותה, ובמובן מסוים משבית אותה מבחינה חברתית. זאת לאחר שנפגעה על ידי אדם שכלל לא הכירה קודם, תוך שהיא נופלת קרבן להתנהגותו המעוותת והבריונית רק מפני ששניהם היו במקרה בחוץ, בפארק ציבורי, באותה שעה.

החומרה היתרה נובעת מהרבדים השונים של המקרה ומכוח הצטברותם יחד. בית המשפט המחוזי נתן משקל להעדרן של הרשעות קודמות, לעדות בת זוגו של המערער ולעדות מעסיקו. אך אלה חייבים לסגת מפני צו השעה - מלחמה נגד התופעה של עבירות מין בכוח ובכפייה, לרבות הטלת עונשים מחמירים. כך כדי להביא לידי ביטוי את עקרון ההלימה, לשם הרתעת הרבים ואף כדי להרתיע את המערער.

3. הערעור נדחה.

ניתן היום, ח' בשבט התשע"ח (24.1.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
